

Lieve vrienden,

Wonderen in de Kerst tijd. God wordt mens, om ons te redden uit de duisternis van ons leven. Hij reikt Zijn liefdevolle hand uit naar een ieder die zich bewust is van zijn nood, egoïsme en donkerheid van zijn eigen hart. Verlosser. Hoop waar wanhoop heerst. Licht in de crisis. Geloof ik werkelijk in wonderen?

Twee weken geleden was de situatie van Martin en Emmanuela één van grote wanhoop. Manuela was met hart klachten in het ziekenhuis opgenomen. Het leek onmogelijk dat Manuela ooit alleen voor haar gezin zou kunnen zorgen. De stress werd haar teveel. "Heer, waar bent u in dit alles?", baden we.

We waren enkele maanden geleden zo zeker dat het Gods wil was om in te grijpen in hun familie situatie en namen een geloofs sprong door een huis te huren en garant te staan voor de financiële situatie van Manuela en haar kinderen. En nu dit..

Martin had al enkele weken alle medewerking voor het verkrijgen van de benodigde papieren voor hun kinderen afgewezen. Hij verspreidde in zijn wijk groffe leugens over ons handelen en dit beschadigde het getuigenis van Zijn Gemeente.

Ja, we baden voor hem, maar realistisch hadden was er weinig hoop.

Tot die vrijdag middag dat ik hem voor het eerst weer trof, naast het ziekenhuis bed van Manuela. Opeens sprak hij die woorden: "Vergeef me". Woorden die ik nog nooit uit zijn mond had gehoord. Maar ja, wat zijn woorden.

Een dag later ontmoette Rahel hem ook. Ja, hij leek anders. Hij had al weken niet meer gedronken zei hij en zondag zou hij naar de kerk komen. „Ja,ja“ dachten we, eerst zien en dan geloven. En toch.. een paar dagen later was hij het die het initiatief nam om de papieren te gaan regelen en de daarop volgende zondag verscheen hij met zijn familie in de kerk.

Sindsdien heb ik Martin twee keer ontmoet en is hij ook een keer met zijn familie bij ons thuis geweest. De eerste keer dacht ik nog: "Speelt hij het om weer bij zijn familie te zijn?" Hij vroeg om een Bijbel en is deze begonnen te lezen. Tegen de mensen die hem een glas alcohol aanbieden zegt hij nu. Ik drink niet meer, geef mij maar fanta. „Meen je dat werkelijk? „Ja, ik ben nu met de „Hallelujas““.

Deze week werd hij in elkaar geslagen op zijn werk. Hij vocht niet terug. God wil dat niet, zei hij. Een oude „vriendin“ kwam langs. Hoe kwam je aan mijn nummer, ik wil dat je het uit je telefoon wist. Als je me nog een keer lastig valt ga ik naar de politie..

Is dat dezelfde Martin die twee maanden geleden stomfdronken zijn vrouw mishandelde, nadat hij weer eens een nacht buitenshuis had

doorgebracht.

Nee, het is niet dat het vanaf nu allemaal rozegeur en maneschijn is. Maar in dit alles geloven we dat God zoveel groter is dan wij denken..

Als we terugkijken over de afgelopen jaren zien we mensen die Hem hebben mogen leren kennen, Vera, Debora, Nardi en Lola, Petrit en Ela. Mensen die op hun beurt Zijn licht weer doorgeven aan de mensen die zij ontmoeten..

Het ware Licht dat ieder mens verlicht kwam naar de wereld..wie Hem ontvangen en in Zijn Naam geloven heeft Hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden..

Joh. 1 (over Genade gesproken..)

We willen u/ jullie hartelijk danken voor alle steun in dit afgelopen jaar en wensen u hele gezegende kerstdagen en Zijn Licht ook over 2012!

Lieve groeten,

Rahel, Kees, Debora, Joel en Simeon den Toom

PS (na twee weken) helaas is Martin weer teruggevallen in de laatste dagen, daarentegen is weer positief dat Manuala in Athene een deel van haar papieren heeft kunnen regelen..Zo hadden wij de twee oudsten een week te gast en we hadden een goede tijd!!

